

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στην Σκουτερά Αιτωλοακαρνανίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου στην Σκουτερά Αιτωλοακαρνανίας χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας, την Κυριακή 7 Δεκεμβρίου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Κατά το κήρυγμά του, συνεχίζοντας την ερμηνεία της Θείας Λειτουργίας, που πραγματεύεται στα κυριακάτικα κηρύγματα του τρέχοντος ιεραποστολικού έτους, αναφέρθηκε στα αναγνώσματα που ακολουθούν τον Τρισάγιο Ύμνο, εστιάζοντας στο αποστολικό ανάγνωσμα.

Ανέφερε τα εξής: «Τόσο η Αποστολική όσο και η Ευαγγελική περικοπή έχουν σήμερα ένα κοινό στόχο: Να μας αποκαλύψουν τον δρόμο ο οποίος οδηγεί από το σκοτάδι στο φως. Και ποιός είναι αυτός ο δρόμος; Η ολοκληρωτική πίστη στο πρόσωπο του Κυρίου και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού.

Ο Απόστολος Παύλος, στο σημερινό απόσπασμα από την προς Εφεσίους επιστολή του, μας καθοδηγεί αλλά και, έμμεσα, μας θυμίζει την δική του μεταστροφή: «Κάποτε, μας λέει, ήσασταν στο σκοτάδι· τώρα όμως, που πιστεύετε στον Κύριο, είστε στο φως. Να ζείτε, λοιπόν, σαν άνθρωποι που ανήκουν στο φως. Γιατί η ζωή εκείνων που οδηγούνται από το Άγιο Πνεύμα διακρίνεται για την αγαθότητα, την δικαιοσύνη και την αλήθεια. Να εξετάζετε τι αρέσει στον Κύριο» (5:8-10).

Αλλά και η Ευαγγελική περικοπή, τον ίδιο δρόμο μας καλεί να βαδίσουμε, παρουσιάζοντάς μας όμως μια διαφορετική εικόνα: Μια γυναίκα συγκύπτουσα, δηλαδή κυρτωμένη, με το πρόσωπο σχεδόν στο έδαφος, αποκτά σήμερα την γιατρεία της, ορθώνεται και ατενίζει ξανά τον ουρανό. Τίποτε δεν ζήτησε από τον Διδάσκαλο. Εκείνος όμως θαυματουργεί. Κανείς από τους παρισταμένους δεν άκουσε από το στόμα της κάποιο αίτημα. Ο Κύριός μας όμως άκουσε την εσωτερική κραυγή της ικεσίας και της πίστεώς της προς Αυτόν.

Φωτισμός και αναγέννηση! Αυτοί είναι οι δύο καρποί της πίστεως, τους οποίους απολαμβάνουν όσοι έχουν διαρκώς στραμμένα τα μάτια της ψυχής τους προς τον Χριστό μας.

Αναρωτιέται όμως, ο Απόστολος Παύλος στην προς Ρωμαίους επιστολή του: «Πώς οι άνθρωποι θα πιστέψουν στον Χριστό, αν δεν έχουν ακούσει γι' αυτόν; Και πώς, πάλι, θ' ακούσουν γι' Αυτόν, αν κάποιος δεν τους Τον κηρύξει; Και πώς θα κηρύξουν σωστά, αν δεν τους αποστείλει ο Κύριος; Γι' αυτό προφήτεψε η Γραφή: Πόσο όμορφος είναι ο ερχομός αυτών που φέρνουν την χαρμόσυνη είδηση για την ειρήνη, την χαρμόσυνη είδηση για τα αγαθά του Θεού! » (Ρωμ. 10:14-15).

Αυτή η χαρμόσυνη ώρα του κηρύγματος του λόγου εμφανίζεται κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, αμέσως μετά τον τρισάγιο ύμνο. Είναι η ώρα κατά την οποία διαβάζεται ο Απόστολος και το Ευαγγέλιο. Σε κάθε Θεία Λειτουργία, η ανάγνωση των δύο περικοπών αποτελεί για μας ευκαιρία να θαυμάσουμε τα υπέροχα αυτά πνευματικά κείμενα. Δεν αρκεί όμως ο θαυμασμός. Χρειάζεται και η προσήλωσή μας, προκειμένου να τα κατανοήσουμε. Για τον λόγο αυτό, ο ιερέας μας καλεί με την προτροπή: «Πρόσχωμεν σοφία πρόσχωμεν», δηλαδή «Ας προσέξουμε. Θα ακούσουμε λόγια ουράνιας σοφίας».

Όσα διαβάζονται κάθε Κυριακή από τον Απόστολο και το Ευαγγέλιο αποτελούν «δρόμο», τον οποίον μας καλούν να βαδίσουμε. Δεν πρόκειται απλώς για ιστορικά

κείμενα αλλά για πύλες αιωνιότητας. Κάθε φράση των περικοπών αυτών αποτελεί καθρέφτη της δικής μας πνευματικής καταστάσεως, αποκάλυψη των ατελειών μας και προτροπή αποφάσεως να γινόμαστε διαρκώς καλύτεροι.

Κάθε λέξη αποτελεί φάρμακο ιάσεως ψυχής, όχι μόνο για τον καθένα μας ξεχωριστά αλλά και για ολόκληρη την εκκλησιαστική κοινότητα. Ο υπέροχος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, φωτισμένος από την χάρη των θεοπνεύστων αυτών κειμένων, γράφει: «Η γνώση των θεοπνεύστων γραφών υψώνει τείχος προστασίας γύρω από τον νου του ανθρώπου, αφυπνίζει την συνείδηση, χτυπά στην ρίζα τους τα πάθη, φυτεύει στην ψυχή την αρετή, υψώνει την σκέψη προς τον ουρανό και την απελευθερώνει από τις ατέρμονες μέριμνες του κόσμου τούτου» (PG 63, 485).

Παραλληλίζουν πολύ τον Απόστολο Παύλο με τον άγιο Ιωάννη τον Πρόδρομο. Όπως ο Βαπτιστής του Χριστού στέκεται στο κατώφλι της Καινής Διαθήκης και δείχνει στον λαό του Ισραήλ τον Λυτρωτή που πλησιάζει, έτσι και ο Απόστολος Παύλος στέκεται στο κατώφλι του νέου κόσμου που εγκαινιάζει το κήρυγμα του Χριστού και καλεί διαρκώς την ανθρωπότητα να στρέψει τον νου και την καρδιά της προς τον Νυμφίο της Εκκλησίας, τον Μόνο που μπορεί να οδηγήσει το ανθρώπινο γένος στην αναγέννηση.

Πριν την ανάγνωση των τόσο σημαντικών αποστολικών περικοπών, ο αναγνώστης απαγγέλλει το «προκείμενο», δηλαδή ορισμένους στίχους από τους Ψαλμούς. Γνωρίζουμε όλοι μας την φλόγα της ποιήσεως και την θερμότητα της πίστεως, τα οποία χαρακτηρίζουν το Ψαλτήρι της Παλαιάς Διαθήκης. Κατά τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες, πριν την αποστολική περικοπή, διαβαζόταν ένας ολόκληρος ψαλμός. Η ανάγνωση αυτή, με το πέρασμα των αιώνων, περιορίστηκε, η σκοπιμότητα όμως είναι η ίδια: Να συνδεθεί η Παλαιά με την Καινή Διαθήκη και η ψυχή να προετοιμαστεί, όχι μόνο να ακούσει αλλά και να υποδεχθεί με χαρά την σοφία του αποστολικού κειμένου που θα ακολουθήσει.

Οι επιστολές του Αποστόλου Παύλου αποτελούσαν για την πρώτη Εκκλησία πυξίδα αλλά και πηγή ανανεώσεως της πίστεως και της ελπίδος των πρώτων Χριστιανών. Δεν είναι δύσκολο να φανταστούμε την συγκίνηση που προκαλούσε η ανάγνωσή τους τις τοπικές Εκκλησίες, καθώς μάλιστα δεν είχαν γραφτεί ακόμη τα Ευαγγέλια.

Τα κείμενα αυτά όμως, με τους τόσους πνευματικούς θησαυρούς που κρύβουν, έχουν ανάγκη την φροντίδα όλων μας. Πρώτα από όλα είναι απαραίτητο να διαβάζονται με σωστή άρθρωση και ροή λόγου εκ μέρους των αναγνωστών, οι οποίοι είναι επίσης απαραίτητο να τα κατανοούν πρώτα οι ίδιοι.

Κατά δεύτερον, τα αποστολικά κείμενα ζητούν την δική μας προσωπική μελέτη. Είναι απαραίτητο αδελφοί μου, να συνειδητοποιήσουμε πως η συμμετοχή μας στην

Θεία Λειτουργία αλλά και στην γενικότερη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας μας, δεν πρέπει εξαντλείται αποκλειστικά στην παρουσία μας στον ιερό ναό κατά την διάρκεια των ακολουθιών. Η ολοκληρωμένη πνευματική ζωή έχει ανάγκη αφιερώσεως χρόνου από την καθημερινότητά μας· χρόνου αφιερωμένου στην προσευχή και την μελέτη.

Ακόμη και ο λίγος κόπος, ακόμη και ο λίγος χρόνος που θα αφιερώσουμε, ιδιαίτερα στην μελέτη και στην ερμηνεία των επιστολών του Αποστόλου Παύλου, είναι βέβαιον ότι θα μας οδηγήσει στην απόκτηση πολλαπλάσιων πνευματικών καρπών.

Τέλος, οι αποστολικές περικοπές, θα ήταν πνευματικά ευεργετικό να βρουν την θέση που τους αξίζει και στο κήρυγμα. Ο άμβωνας πρέπει να αποτελέσει μέσον προσεγγίσεως και εμβαθύνσεως στον αποστολικό λόγο. Το ίδιο ισχύει και για τους κύκλους Αγίας Γραφής που πραγματοποιούνται σε πολλές Ενορίες με θέματα σχετικά με την Καινή Διαθήκη.

Πιστεύοντας και λατρεύοντας τον Ιησού Χριστό, ας θαυμάσουμε και ας παραδειγματιστούμε από τον λόγο και την ζωή των Αποστόλων, οι οποίοι Του προσέφεραν όλη τους την αγάπη, όλες τους τις δυνάμεις, ακόμη και την ίδια τους την ζωή. Πίσω από την συγγραφή των επιστολών κρύβεται ένας δρόμος βαθιάς πίστεως και βαθιάς αγάπης προς τον Κύριό μας. Ας αναζητήσουμε αυτόν τον δρόμο και ας βρει ο αποστολικός λόγος κεντρική θέση στον νου και στην καρδιά μας».

Κατά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος απένειμε το οφφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου στον Εφημέριο της Ενορίας π. Βασίλειο Ντόκα, ο οποίος με αυταπάρνηση διακονεί στην μικρή αυτή Ενορία με τους λιγοστούς, αλλά ευλαβείς κατοίκους.

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)